

EXOTISM ȘI EROTISM ÎN ROMANUL “MAITREYI” DE MIRCEA ELIADE

CITATE

- -“lubeam bucata aceasta de pământ aproape de mare, câmpia aceasta plină de șerpi și dezolantă, în care palmierii erau rari și tufele parfumate.”
- -” ... câmp atât de verde și atât de părăsit...”

● “... niciodată n-aș fi bănuat că în interiorul unei case bengaleze se pot găsi asemenea minunății, atâta lumină filtrată prin perdele transparente ca solurile, atât de dulci la pipăit, covoare și sofale din lână de kașmir, și măsuțe cu picior asemenea unui talger de alamă bătută, pe care se aflau ceștile de ceai și prăjiturile bengaleze.”

“ Mi se părea urâtă - cu ochii ei prea mari și prea negri, cu buzele cărnoase și rășfrânte, cu sâni puternici de fecioară bengaleză crescută prea plin, ca un fruct trecut în copt. Când i-am fost prezentat și-a pus palmele la frunte, să mă salute, i-am văzut deodată brațul întreg gol și m-a lovit culoarea pielii: mată, brună, de un brun nemaiîntâlnit până atunci, s-ar fi spus de lut și de ceară.”

- “ Maitreyi mi s-a părut atunci mult mai frumoasă, în sari de culoarea ceaiului palid, cu papuci albi cusuți în argint, cu șalul asemenea cireșelor galbene, și buclele ei prea negre, ochii ei prea mari, buzele ei prea roșii creau parcă o viață mai puțin umană în acest trup înfășurat și totuși transparent care trăia, s-ar fi spus prin miracol, nu prin biologie (...) nu izbuteam să înțeleg ce taină ascunde făptura aceasta în mișcările ei moi, de mătase, în zâmbetul timid (...) și în glasul ei atât de schimbat în fiecare clipă, un glas care parcă ar fi descoperit atunci anumite sunete.”

Narendra Sen: "...se aseamăna
atât de mult cu o broască,
ochii atât de bulbucați și gura
atât de mare, într-un cap
rotund și tuciuriu cu fruntea
joasă și părul negru, încrețit,
iar trupul scund, umerii
încovoiați, pântecul diform și
picioarele scurte."

Srimati Devi Indira “îmbrăcată într-o sari albastră, cu șal albastru, muiat în aur și cu picioarele goale, tălpile și unghiile roșite (...) era mai degrabă sora ei (a Maitreyiei) cea mare, într-atât era de tânără, de proaspătă și de timidă.”

Chabu “ de vreo
zece -
unsprezece ani,
care purta părul
tuns și rochie
de stambă, dar
fără ciorapi și
fără pantofi, iar
pulpele și
brațele ei
goale, și fața ei
oacheșă,
frumoasă, mă
faceau s-o
compar în
gând, amuzat,
cu o țigăncușă.”

- "...câmp atât de verde și atât de părăsit..."
- "...câmpia cu aburi, cu umbre palide de palmieri izolați..."
- Jungla "flora otrăvită a Assamului, în ploaia continuă, în căldura umedă și amețitoare (...) locuri înecate în ferigi și liane, cu oamenii lor atât de crunți și inocenți (...) ritmul acela neuitat al apei pe acoperiș, revărsări fără pomină, zile întregi întrerupte numai de ceasuri de bură pulverizată și fierbinte (...), căci picăturile acelea nevăzut de mici purtau cele mai istovitoare parfumuri."

Odaia Maitreyi-ei părea
o celulă “nu avea
decât un pat, un
scaun și două perne.
Maitreyi dormea pe o
rogojină subțire ca
pânza din bumbac.”

“... de câte ori lovesc pe cineva, fără voie, trebuie să mă aplec și să-i ating cu mâna dreaptă piciorul; că niciodată nu trebuie să schițez nici în glumă gestul lovirii cu piciorul în cineva.”

Despărțirea lui Allan de gândirea și lumea europeană

- “ E o lume moartă lumea noastră, continentele noastre albe. Nu mai găsesc nimic acolo. Dacă aș fi primit, cum mă rog lui Dumnezeu să fiu, într-o familie indiană, aș găsi puteri să-mi refac viața aceasta clădită pe nimicuri, pe interese stupide și pe abstracțiuni. Aș vrea s-o iau de la capăt, să cred în ceva, să fiu fericit. Nu pot fi fericit decât într-o dragoste perfectă și nu găsesc această dragoste decât aici, în casa, în cartierul acesta...”
- “ Îmi dădeam perfect seama că tot zelul meu se datora dragostei pentru Maitreyi.”
- “ Intimitatea aceasta cu o indiană e ceva nemaipomenit. Nici eu nu știu cum s-a sfârșit. Mă turbură, mă fascinează, dar nu sunt îndrăgostit, mă amuz numai.”
- “

SENTIMENTELE LUI ALLAN

- ” Eram însă fericit, căci speram să se strice prietenia noastră prea familiară și pasiunea noastră nemărturisită. Mi-era teamă că ajunsesem prea departe și mă legam de orice pretext ca să dau înapoi (...). Simt că n-am să pot să mă stăpânesc mult.”
- “ Nu mi se părea că o iubesc, numai atât. Înțelesei pentru a suta oară că mă atrăgea altceva în Maitreyi: iraționalul ei, virginitatea ei barbară și mai presus de toate fascinația ei. Îmi lămuream perfect aceasta: că eram vrăjit, nu îndrăgostit.”
- “ ... ca să se unească cu cine știe ce făptură din viziunea ei, poate tot cu Allan, dar un Allan mai plin și mai cald, cerut și sorbit de toată setea dragostei ei.”
- “ Trecutul ei nu mă tortura așa cum m-a torturat după aceea, de câte ori mi se pare că Maitreyi se depărtează de mine, că poate mă compară cu celălalt, că trăiește într-un timp în care eu nu apărusem încă în viața ei și care mă chinuia îndeajuns cu nepătrunsul lui.

- ” Mă dureau cele ce spunea Maitreyi. Mă dureau cu atât mai mult, cu cât o simțeam în stare să iubească totul cu această pasiune, în timp ce eu voiam să mă iubească numai pe mine. O ființă care iubește întruna, pe oricine, nu poate fi chin mai insuportabil pentru un amant.”
- “ Mă simțeam atras de ea, nu știu ce farmec și ce chemare aveau până și pașii ei. Dar (...) nu numai fața mi se părea miraculoasă și ireală.”
- “ Nu are o frumusețe regulată, ci dincolo de canoane, expresivă până la răzvrătire, fermecătoare, în sensul magic al cuvântului. Recunosc că nu mi-am putut lua gândul de la ea toată noaptea.”

Legământul de iubire:

“ Mă leg pe tine, pământule, că eu voi fi a lui Allan și a nimănui altuia. Voi crește din el ca viața din tine și cum aștepți tu ploaia, așa îi voi aștepta eu venirea, și cum îți sunt ție razele, așa va fi trupul lui mie. Mă leg în fața ta că unirea noastră va rodi, căci mi-e drag cu voia mea, și tot răul, dacă va fi, să nu cadă asupra lui, ci asupra-mi, căci eu l-am ales. Tu mă auzi, mamă pământ, tu nu mă minți, maica mea. Dacă mă simți aproape, cum te simt eu acum, și cu mâna și cu inelul, întărește-mă să-l iubesc totdeauna, bucurie necunoscută lui să-i aduc, viață de rod și joc să-i dau. Să fie viața noastră ca bucuria ierburilor ce cresc din tine. Să fie îmbrățișarea noastră cea dintâi zi a muson-ului. Ploaie să fie sărutul nostru și cum tu niciodată nu obosești, maica mea, tot astfel să nu obosească inima mea în dragostea pentru Allan, pe care cerul l-a născut departe și tu, maică, mi l-ai adus aproape.”